

stvom kot izkoriščanjem prostega časa, temveč planinstvom kot serioznim udejstovanjem, ki je preraslo iz planinskega izletništva v planinstvo kot življenjsko nujno.

O svojem delu pravi dalje: »Prizadevam si, da bi našel novo pot v svetu planinske fotografije, da bi fotografije ne nadomeščale le planinskega dnevnika, temveč podajale nov izraz in nove dimenzije bogatega planinskega sveta, kolikor je to sploh mogoče, ker so klasiki naše planinske fotografije od pionirskih snemalcev v gorah preko Tominška, Badijere, Planinška, Ravnika, Smoleja, Čopa in mnogih nenaštetih do mlajše generacije pod Simončičevim vodstvom dodobra obdelali in prikazali gorski svet.

Kako je moč priti do boljših posnetkov, ki segajo preko meje navadnega pripovedništva, vedo le tisti, ki hodijo ista ali podobna pota v fotografiji. Koliko poti, koliko tur je potrebnih! In tihega in marljivega snemanja in mnogo poskušanj! Barvni posnetki na vrhu Velike Mojstrovke so nastali na primer po dvournem čakanju in vztrajanju na mrzlem januarskem vetru in mrazu, čakaje na pravo svetlobo, na zahod sonca! Potem pa nočni spust z gore, seveda povezan z lažjo plezarijo v nevarnem snegu.

Ko je posnetek napravljen, v osminki, šestdesetinki, dvestopetdesetink sekunde, ali kakor koli že, potem sledi obdelava filma in obdelava slike, poskušanje z najrazličnejšimi fotografskimi kemikalijami, navadno delanimi po rezanih receptih, obdelava z najrazličnejšimi papirji.

Slika še vseeno ni nikdar dokončna, avtor je vedno še poskuša izboljšati – tu se vztrajnost dostikrat obrestuje.

To so skromne besede za zrelo delo in zagotovo odražajo avtorjevo osebnost.

M. A.

ZALOŽNIK RUDOLF ROTHER O PLANINSKEM SLOVSTVU

Na vprašanje, ali eksistirajo dobre planinske knjige, je lastnik svetovno znane Münchenske založbe takole odgovoril: »Takole vprašanje je, kot da bi pripravil nahrbtnik – preveč je vsega, kar bi rad vzel na turo. Treba je pač izbrati. S planinsko knjigo je tako: Biti mora napeta in zanimiva, imeti mora odprte oči za okolje in veliko mero dobre volje – vse tisto, kar žal pri dnevnem delu pogrešamo.»

Zanimiva in napeta je Harrerjeva knjiga »Die weisse Spinne«, ki poroča o vzponu v Eigerju leta 1938, morda ali prav zato, ker je tako stvarna. Odprte oči za svet je imel Kugy, njegova nadarjenost za to je zavidanja vredna. V knjigi »Iz življenja v gorah« je zajel vse, ves gorski svet in človeka v njem. Polna vedrine je knjiga Karla Lukana »Gorski potepuh« (Bergzi-

geuner). »Idealne planinske knjige, ki bi imela vse troje, še nisem našel, tudi mi je kot založniku še nobeden ni ponudil.« Za Kugyja se je izrekel tudi stari Luis Trenker.

T. O.

Franz Cankar, FRIDRIHŠTAJN IN KOČEVJE V LETIH 1425–1515. Zbirka vodnikov Kulturni in naravni spomeniki Kočevske, 1. Izdaja, Turistično društvo Kočevje, 1973

Med našo vodniško literaturo je krepko zakoračilo tudi Turistično društvo Kočevje s prvimi zbirkami svoje zbirke. V prispevku, ki je pred nami, želi TD opozoriti na razvaline gradu Friderika Celjskega, ki razpadajo na Stojni in na delček znamenite zgodovine Celjskih grofov, ki je povezan s Kočevjem. Pred desetletjem so bili napravljeni prvi načrti za čiščenje in očuvanje razvalin, žal pa dalj od tega ni prišlo. V območju gradu so amaterski arheologi izkopali za 25 velikih kartonov materiala, ki sedaj čaka na strokovno obdelavo.

Knjižica v nekaj poglavjih opisuje izsek iz zgodovine Celjskih grofov, obdobje Friderikovega življenja z Veroniko Deseniško, obdobje med 1423 in 1430, ko je Herman II. grad razdejal, a ga je Friderik znova pozidal.

Drugi del knjižice govori o pričetku kmečkih uporov na Kočevskem leta 1515. proti baronu Thurnu ter o koncu voditeljev punta.

V zadnjem delu je omenjena oltarna slika iz nekdanje gotske kapelice na Fridrihštajnu, ki je edina še ohranjena. Sledi nekaj zgodovinskih podatkov v zvezi s Kočevjem.

Knjižica priložnega žepnega formata ima 32 strani in je bogato ilustrirana. V knjižici izvemmo, da je v pripravi tudi že monografija o Kostelu. Izdajatelju želimo, da bi mu uspelo knjižno zbirko redno dopolnjevati.

D. Novak

NAŠE JAME, 15/1973. IZDAJA JAMARSKA ZVEZA SLOVENIJE. STR. 128. UREDIL R. GOSPODARIČ

Petnajsti letnik Naših jam, ki prinaša del referatov in poročilo o 6. kongresu speleologov Jugoslavije (Sežana – Lipica, 1972), je pred nami v nekoliko prenovljeni obleki. Na platnicah so nam predstavili nekaj prispevkov, barvnih reprodukcij, ki so bile predstavljene v okviru 1. nagradnega natečaja jamarskih barvnih diapozitivov.

Iz obsežnejšega poročila o poteku kongresa in o njegovih sklepih izvemmo, da je v NJ, 15, objavljen le del referatov, drugi bodo objavljeni v NJ, 16 (1974) in v Acta carsologica, SAZU, 6. Nekaj za-